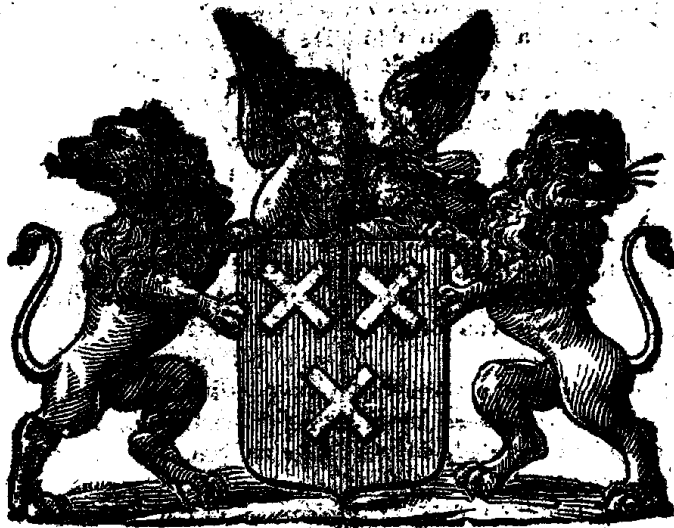

BREDASCHÉ

Staat-, Letterkundig-

Nieuws-

Zondag en Maandag den

COURANT.

en Wetenschappelijk

Blad.

3 en 4 Maart.

Waarvoor heeft de natie in 1830 de wapenen opgevat?

Er bestaat tusschen het *Algemeen Handelsblad* en de *Bredasche Courant* verschil van meening over een punt, waarin, naar ons gevoelen, het een der beide te veel betrokken is, om niet te trachten deswege tot een bepaalde zekerheid te komen; te meer daar het geschilpunt, van louter historischen aard zijnde, kan behandeld worden zonder in het minste inbreuk te maken op die overeenstemming onzer Dagbladen in Vaderlandslievende gevoelens waarop het *Handelsblad* betuigt zoo hoogen prijs te stellen en waaraan ook wij eene hardnekkige verdediging onzer meeningen altijd gaarne zullen opofferen. De zaak dan is deze:

Het *Handelsblad* beweert, dat de eerste drift der natie om te wapen te snellen, zoowel als al de verdere opofferingen door haar gedaan, van den beginne af tot nu toe, haren oorsprong hebben gehad in het denkbeeld eener algeheele Scheiding; dat de algemeene geestdrift ontwaakt is, omdat men eene scheiding verlangde en wel eene zoodanige scheiding, waarbij tusschen *Belgie* en *Oud-Nederland* geen andere band bleef bestaan, dan die eener vreedzame, vriendnabuurlijke betrekking. Wij daarentegen zijn van gevoelen, dat de eerste opwekking der algemeene geestdrift invalt in een tijdperk, toen nog weinigen aan de mogelijkheid eener zoodanige scheiding dachten; dat die geestdrift voortsproot uit eene edele zucht om den hoon aan *Nederland* aangedaan te wreken, uit de overtuiging der behoefte om het oude *Vaderland* te beschermen, uit trouw aan den Koning, uit een gevoel van orde en regt, hetwelk de algemeene wensch deed ontstaan, om eerst en bovenal de oproerige gewesten tot orde en onder het gezag des konings terug te brengen (1).

Enige herinneringen uit de eerste dagen van den opstand zullen, zoo wij vertrouwen, over dit geschilpunt een genoegzaam licht verspreiden.

Het is eene bewezen zaak, dat het eerste denkbeeld eener scheiding uit den boezem des oproers is opgegaan en daarom, zoo als onlangs in een artikel van den Engelschen *Standard*, overgenomen in onze *Staatscourant* van 26 Febr., te regt is aangemerkt, moeten ook alle de nadeelen dier scheiding door *Belgie* gedragen worden. Toen de *Antwerpsche* hooplieden, in de eerste dagen van September 1830, tegen die scheiding een verzoekschrift inleverden, haalde een der *Antwerpsche* dagbladen wel het vermoeden aan van sommige *Elgen*, dat het ontwerp uit het Noorden afkomstig was; maar de daadzaken spreken te duidelijk voor het tegendeel, om daaraan een oogenblik te kunnen twifelen. Reeds in den Franschen *Constitutionnel* van 28 Augustus (en dus slechts drie dagen na het uitbarsten van het Brusselsch oproer) wordt gesproken van eene politieke en administratieve scheiding tusschen *Belgie* en *Holland* onder het grondwettig gezag van het huis van *Oranje* (*sous le sceptre constitutionnel de la maison d'Orange*), als van een wensch welken *Belgische* staatsmannen van groot aanzien (*d'une haute distinction*) hadden doen hooren. Het waren de *CELLES* en consorten, die op den 3den September openlijk afkondigden, dat zij eene algeheele scheiding onder hetzelfde stamhuis verzocht hadden; het was de Regering van *Brussel*, die den volgenden dag hetzelfde verklaarde, en in eene vergadering op het stadhuis te *Brussel* in den avond van 7 September gehouden, werd door de oproermakers een besluit genomen, om aan den Koning 24 uren tijd te laten, ten einde zich op de scheiding te bedenken, en, zoo hij weigende of niet antwoordde, zich onafhankelijk te verklaren. Doch eerst op den 7den October werd aan het Centraal Comité van het Provisioneel Gouvernement te *Brussel* het voorstel gedaan, om het huis van *Nassau* verzocht te verklaren van den troon. Tot op dat tijdstip dacht men ook in *Belgie* niet aan eene scheiding, gelijk die door dat voorstel bedoeld werd.

En waar had zich nu onzerzijds het verlangen naar Scheiding geopenbaard? Bij de Regering, zegt het *Handelsblad*, bij de Staten-Generaal en bij het Volk heeft het woord Scheiding van den beginne af een ongedeelden weerklank gevonden. Doch wij begripen niet, hoe tot hetzij daarvan de Koninklijke Aanspraak van 13 September kan worden aangehaald. Immers in die aanspraak wordt deswege enkel het volgende gezegd: „Van vele zijden wordt gemeend, dat het heil van den Staat, door eene herziening der Grondwet, en zelfs door eene scheiding van gewesten, welke door verbanden en grondwet vereenigd zijn, zonde bevorderd worden.” Maar dit had klaarblijkelijk alleen betrekking op het Zuiden, daar zich uit het Noorden toen nog niet eene stem in dien geest had laten hooren; en 's Konings bedoelde aanspraak moest dienen tot inleiding van de vraag aan de Staten-Generaal voorgesteld, of de betrekkingen, door de traktaten en door de grondwet tusschen de twee groote afdelingen van het koninkrijk gevestigd, tot bevordering van het gemeenschappelijk belang in vorm of aard zouden behooren te worden veranderd. Het is waar, het antwoord op die vraag was bevestigend, met 55 stemmen tegen 43, maar in dit bevestigend antwoord hadden slechts elf van de Noordelijke afgevaardigden gedeeld. De overigen oordeelden, dat aan de eischen van oproerlingen niet moest worden toegegeven; dat eerst en bovenal het oproer gedempt, de orde hersteld, de grondwet gehandhaafd moest worden. Die zich hiervan overtuigen wil, leze de redevoeringen van de leden der Tweede kamer

in die merkwaardige maand gehouden. De rondborstige VAN DAM, dien wij bij voorkeur noemen, omdat hij mede een der eersten geweest is, om het zwaard aan te gorden, betuigde op den 18den September, dat ne met niet ongeduld verwachtte, dat de Koning zijne daerlijk geschonden handhaven; en de rede door dienzelven afgevaardigde op den 20sten October gehouden, bewijst duidelijk, dat het Jagerkorps van van DAM niet aanwezig niet gekregen heeft, omdat deszelfs waardige oprichter, hoewel het belang van *Oud-Nederland* te dien opzigt zeer welinzende, toenmaals eene onvoorwaardelijke en geheele scheiding verlangde. Eene andere scheiding dan zoo als die in de *Constitutionnel*, boven aangehaald, was voorgesteld, werd destijds noch door de Regering, noch door de Staten-Generaal, noch door de Natie verlangd. Maar na het gebeurde in September was die scheiding ook noodzakelijk en zij werd tot stand gebracht toen op den 20sten October de Koning verklaarde, dat de Tweede kamer der Staten-Generaal, zoo als die toen was zamengesteld, zou geacht worden de Noordelijke Gewesten afzonderlijk te vertegenwoordigen. Tot op dat tijdstip bestond er zelfs over die zoogenaamde Administrative scheiding zoo veel onzekerheid, dat nog den vorigen dag een afgevaardigde van *West-Vlaanderen*, zonder iemands tegenspraak in de vergadering der Staten-Generaal zijne vorige plaats bekleedde en zelfs eene stem tot het voorzitterschap hekwam. Daarenboven lag in deze gedeeltelijke afscheiding der twee groote afdelingen des Rijks zoo weinig eene algeheele en onvoorwaardelijke scheiding opgesloten, dat toen in dezen laatsten zin de Londonsche Conferentie haar Protocol van 20 December had opge maakt, onze Gevolmagtigden daartegen protesteerden, en de Minister van Buitenlandsche Zaken in de zitting der Staten-Generaal van 20 Januarij verklaarde, dat door dit ooreemd besluit de onderhandelingen op een geheel nieuw terrein waren gebracht, en dat de Koning eenen brief aan de vereenigde gezanten der Mogendheden had gerigt, waarin Z. M. te kennen gaf, dat Hoogstdezelve hunne bemiddeling had ingeroepen om de orde en rust in zijn land te herstellen, doch NIET OM DE BANDEN, WELKE TWEE VOLKEN VEREENIGDEN, TE VERBREKEN. Wij vragen elken onbevooroordeelde, of, indien de natie tot op dat tijdstip zoo vele overgrootte opofferingen had gedaan, omdat zij volstrekt alle banden, ook den laatsten, tusschen haar en *Belgie* wilde verbreken zien, of zij dan niet over het bedoelde protest des Konings zou verontwaardigd zijn geworden en alle vrijwillige opofferingen van dat oogenblik af gestaakt hebben. Welken indruk intusschen de voormelde mededeeling van den Minister van Buitenlandsche Zaken destijds gemaakt heeft, en hoe ook na dezelve de geestdrift op onderscheidene tijden toegenomen en altijd zich staande gehouden heeft: daaromtrent kunnen wij ons veilig op het geheugen onzer lezers beroepen. Doch wij behoeven niet tot in het jaar 1831 op te klimmen. Wij beweren slechts, en houden staande tot dat het tegendeel door daadzaken zal bewezen zijn, dat tot aan de helft der maand October des jaars 1830 het ge roep om scheiding bij ons nog geen algemeen weerklank had gevonden; neen, maar de taal der Regering van *Amsterdam*, in haar Adres aan den Koning, de verzekering van trouw en gehechtheid voorgende bij een eerbiedig verzoek om de grondwet te handhaven, die taal vond weerklank in ons vaderland. Wat er later gebeurd is, doet, tot beslissing van het onderkavij geschilpunt, niets ter zake; want op het genoemde tijdstip was de eerste schok tot de algemeene geestdrift gegeven. Immers reeds in het midden van September hadden zich talrijke vrijwilligers aangeboden, en bij Dagorder van 4 October moest het Departement van Oorlog daaromtrent reeds bepalingen maken (2). Maar het was 's Konings Wapenkreet van 5 October, welke de geestdrift ten top voerde. En zoude de Koning met die Wapenkreet het doel hebben gehad zijn volk op te roepen om eene volkomene scheiding te gaan bevechten, waartegen Hoogstdezelve naderhand plegtig heeft geprotesteerd. Neen: in die Wapenkreet zelve vinden wij de beweegredenen aangevoerd, waardoor de natie te wapen werd geroepen. „Uwe krachten, sprak de Vorst, hewo- ners dier getrouwe gewesten, worden in deze oogenblikken tot bescher- nings van uw geboortegrond vereischt. — Welan! Te wapen op de n dringende bede van uwen Vorst! Te wapen voor de zaak van orde en n regt!” Ziedaar juist, wat wij beweerd hebben en blijven volhouden: het is de bedoeling te handhaven en dezelfde eer te wreken; de roepstem des Konings te volgen, de grondwet te handhaven, de beginselen van orde en regt met het zwaard in de vuist tegen het oproer te verdedigen, deze wa- ren de gevoelens, waardoor onze natie plotseling is opgewekt geworden. En hoe zoude ook op dat tijdstip het denkbeeld van scheiding een enkele vrijwilliger naar het leger hebben kunnen drijven. Immers toen nog strede in dat leger Belg en Hollander voor dezelfde zaak — het onderdrukken van den opstand en de herstelling van het wettig gezag. Wij zullen de za- zaken en dagteekening aanvoeren. Op den 9den October werd het stad- huis te 's Gravenhage door vrijwilligers als bestormd, op dienzelven dag

Stadhuis te vereenigen; ook nu schrijft het Handelsblad met ons de volke- lige volkswapening toe aan liefde voor orde en wet, voor vaderland en voor, aan het verlangen om den vaderlandschen grond te verdedigen tegen oproer- lingen. Evenwel blijft het H. hetgeen wij beweren eene dwaling te wezen. Derhalve zal ons verschil voornamelijk dit zijn: Wij beweren dat H. onkent, dat, toen de geestdrift is opgewakt, de meermalen door Natie nog verlangde, de oproerige gewesten te handhaven, en de natie te teruggelaten.

(2) Het wordt ten dien tijde door de Staten-Generaal, die nu geene scheiding van de gewesten wenschte, waaraan het H. zoo veel invloed toeschrijft, ten leste nog slechts op de plaats der uitgave algemeen bekend.

(1) In laatste nummer van gisteren (2 Maart) heeft echter het *Handelsblad*, zoo als men zegt, water in zijn wijn gedaan, en zijn vroeger gezet gevoelen? Dat verklaart het *Nederlandsche* volk is genoodigd te wapen gelogen om *Belgie* te dwingen zich met ons op nieuw onder den scepter van Nassau

Werden de wakkere kweekelingen van *Leijdens* Hooge School reeds als Vrijwillige Jagers gemonsterd, en die van *Utrecht* oefenden zich in den wapenhandel, op dienzelfden dag waren reeds onderscheidene commissiën werkzaam om de betrekkingen der uittrekkende schutters te verzorgen: toen was derhalve de geestdrift der natie in hare volle werkzaamheid, en echter bezette nog op dienzelfden dag eene der Afdeelingen onzer krijgsmagt, welke geheel uit Belgen bestond, de voorposten van dat leger, waarheen die Schutterijen en Jagerkorpsen zich gereed maakten heen te snellen. Zoo weinig had op dat tijdstip het denkbeeld wortel gevat, dat Belg en Noord-Nederlander niet meer onder dezelfde vanden, de vanden van ORANJE, konden dienen, en dat Belg en Noord-Nederlander ophielden leden van hetzelfde Maatschappelijke huisgezin, onderdanen van denzelfden Koning te zijn.

Ziedaar daadzaken, waarin wij meenen de bevestiging te vinden van onze meening omtrent het opgegeven vraagpunt. Het *Handelsblad* heeft, ook door zijn laatste betoog over de *Volkswapening*, ons niet overtuigd, dat wij gedwaald hebben; aangenaam zó als ook de aanwijzing dier dwaling niet geweest zijn, omdat, naar ons gevoel, het der natie tot minder eer zal verrekken, wanneer de nakomeling lezen zal: » Toen het oproerige België » om scheidings riep, hebben uwe voorvaders eene, *Europa* verbazende, » kracht ontwikkeld, omdat zij het in hun belang oordeelden, door niet » een enkelen hand met België vereenigd te zijn; » dan indien de geschiedpen zal kunnen neder schrijven: » De bevolking van *Oud-Neder-* » land heeft zich den eerbied van *Europa* verworven, omdat zij, getrouw » en gehecht blijvende aan het grondwettig gezag hare Konings, » ingeschapen gevoel voor orde en wet, met zeldzame volharding, het » oproer bestreden en zich tot een dam heeft gesteld tegen beginselen, » welke alle Staten van *Europa* dreigden in den afgrond te storten »

LATERE BERIGTEN DER COURANT,

van Zaterdag 2 Maart.

Behelzende de laatste *Fransche* en *Belgische* Nieuwstijdingen benevens de *Fransche* *Beurssprijsen* van den volgenden dag.

BELGIE.

BRUSSEL, den 1sten Maart.

— De *Gentsche* bladen houden het berigt, dat de generaal *Mag-* *han*, in den morgen van woensdag (den 27sten) naar de grenzen vertrokken is, gevolgd van een zestal kompagnien van het garnizoen van Gent. Volgens het zeggen van het *Journal des Flandres* was de generaal door de Hollanders gesommeerd, om eenen onlangs, tot meerdere verdediging der *Isabelle-sluis*, bezetten post van den *Clara-polder* te ontruimen, op de weigering waarvan de troepen aan den kapitalen *Danr* waren versterkt geworden en eenige kanonneerbooten waren opgevaren om gemelde vordering kracht bij te zetten. — De *Messenger* verzekert dat er in Gent niets zekers omtrent des generaal's vertrek bekend was.

— Men heeft hier engelsche berigten tot den 26sten ontvangen. Maandag avond was er op het *Foreign-Office* een kabinets-raad gehouden, waarbij de meeste leden van het kabinet waren tegenwoordig geweest. Een andere kabinets-raad was zaterdag te voren, op uitnodiging van lord *Althorp*, in het hotel van lord *Grey* gehouden.

— Dinsdag was er, ter gelegenheid van de verjaardag der koningin, groote receptie ten hove geweest. Prins *Talleyrand* was door eene geringe ongesteldheid belet geworden er zich te vertoonen. — De *Sun* meldt dat er een drietal linie-schepen en een zoodoovele fregatten gereed waren, om, naar men zeide, naar de *Middellandsche* zee te vertrekken; dezelve zouden zich, zoo tevens vermoed werd, met een fransch eskader van gelijke sterkte vereenigen en naar den *Taag* zeilen, ten einde de *Portugiesche* zaken tot een einde te brengen. Of gemelde schepen voorts bestemd waren, om in de *Oosterische* aangelegenheden tusschen beide te komen, wordt door het engelsch blad niet gezegd. — Uit *Duins* werd geschreven, dat de *Talavera* naar *Sheerness* en de *Cat-* *for* naar *Chatham* om hersteld te worden, waren opgezonden. Eerst-gemeld schip en de *Dongal* zouden hunne equipagien vernieuwen en waarschijnlijk naar *Ierland* worden gezonden. Een engelsch en twee fransche fregatten waren zaterdag II op kruistocht in de *Noord-* *zee* onder zeil gegaan. De overige schepen van het vereenigd eskader lagen nog in *Duins*.

Te *Londen* was voorts Zaterdag eene staatkundige vereeniging van *Iersche* leden uit het huis der gemeenten bijeen geweest, waarop *O'Connell* zulk eene hevige taal moest hebben gevoerd, dat men niet twijfelde of het huis zou zich bij hare eerstvolgende zitting, daaromtrent hebben bezig te houden. Uit *Ierland* had men berigt, dat in de jongste vereeniging der zoogenaamde *Iersche* vrijwilligers een soort van protest tegen de bill, door lord *Grey* in het huis der lords aangeboden, was voorgesteld: de associatie verklaart daarbij met afrijzen en verontwaardiging die bill te hebben gelezen, welk roekeloos staatsstuk eene verloopelijke scheiding der constitutie hield; den waren toestand van *Ierland* volkomen kennende, oordeelt zij de voorgestelde dwangmiddelen nutteloos en ongeschikt, die, wel verre van de rust en orde te herstellen, dezelve maar nog meer in de waagschaal zouden stellen, weshalve de associatie, overtuigd dat door de aanneming van zulk eene wet, het koninkrijk in gevaar zou geraken, besluit, den koning een adres aan te bieden, hem verzoekende zijn volk en rijk voor de verderfelijke gevolgen dier bill te behoeden, en voorts eene dergelijke petitie bij het Lagerhuis in te dienen; de associatie noodigt ten slotte het gansche *Iersche* volk uit, haar voorbeeld in deze te volgen, en zich overigens voor elke openbare overtreding van de bestaande wetten te wachten.

De 5 pCt. gecons. waren den 25sten genoteerd 87½; H. WS. 45½.

FRANKRIJK.

PARIS, den 27sten Februarij.

De kamer van gedeputeerden heeft gisteren een begin gemaakt, met de discussie over het budget van financien, waarbij de op-

positie met de meeste ernst op bezuiniging heeft aangedrongen. De kamer der pairs houdt zich steeds met de wet op het binnenland, vervoer bezig, zoodat beide zittingen niets van algemeen belang hebben opgeleverd.

— De verklaring gisteren in de *Moniteur* opgenomen, is heden nog het onderwerp van alle gesprekken, en van de zeer verachtlende nitleggingen der dagbladen. De liberale bladen doen het mogelijke om hunnen afkeer van het oude stamhuis door den meest onverschilligen toon, omtrent die verklaring, aan den dag te leggen; zij meenen dat er de natie niet het minst aan gelegen is, of de hertogin van *Berry* al dan niet gehuwd, al dan niet van een onbesproken gedrag is. De eenige vraag is en blijft of men haar, die aan een gedeelte van Frankrijk alle de rampen van eedem burgeroorlog heeft doen ondervinden, na hare bevalling voor den bevoegden regter zal doen te recht stellen. De koningsgezinde dagbladen verraden door hun stilzwijgen de verlegenheid waarin hunne partij gebracht is, ofschoon derzelve hoofd de *Gazette de France* zich dadelijk eene partij schijnt te hebben gekozen. Op den voorgrond stellende, dat het stelsel door haar voorgedragd, niet van personen maar van beginselen afhankelijk is, vraagt zij of hetzelfde door de zwakheid van een enkel persoon, indien er al zwakheid bestaat, kan worden omver geworpen, vooral daar het niet de belangen der vorsten, maar enkel die der volken erkent. Overigens heeft het ministerie zich door het openbaar maken dier verklaring aan menige bedenking blootgesteld. Met welk oogmerk toch heeft men dezelve dadelijk onder de riks-archieven weggelegd? Is dit wellicht om de hertogin van *Berry*, als een tweede huwelijk aangegaan hebbende onbekwaam te maken, dat zij de voogdij van haren zoon zoude voeren? Maar dan erkent men toch dat zij steeds tot het vorstelijk huis van Frankrijk behoort. Of is het wellicht om bij de natie de onverdeelde achting, die men hare grootheid van ziel verschuldigd was, geheel te doen wijken? Dit denkbeeld is inderdaad de tegenwoordige gezagvoerders waardig, doch hetzelfde zal geen doel treffen, omdat de natie niet in de personele hoedanigheden van dezen of geenen vorst, maar in de beginselen en landswetten, door de *Gazette de France* sedert twee jaren, met zoo veel ijver voorgestaan, eindelijk haar behoud zal zoeken.

Het gouvernement heeft den zasten dezer zeer gewichtige depeches naar *Konstantinopel* verzonden. In de haven van *Toulon* werd te gelijker tijd door de telegraaph last gegeven, om een ligt vaartuig daartoe met spoed gereed te maken. Van den inhoud dier depeches is niets met zekerheid bekend, doch men vooronderstelt, dat dezelve eenige ernstige maatregelen van de zijde van het Fransch gouvernement aankondigen, immers de wapening der schepen wordt ijverig voortgezet, en eenige kompagnien zeeoldaten hebben last gekregen, om zich van *Bayonne* en *Bordeaux* naar *Toulon* te begeven. De brik *la Menagère* lag voorts gereed, om depeches naar *Alexandrie* over te brengen.

— Volgens de *Temps* zoude het ministerie van oorlog last gegeven hebben, om 18,000 kavallerie- en artillerie-paarden te vercoopen, en dus eenen algemeenen oorlog als geheel onwaarschijnlijk beschouwen.

— Ten gevolge eener conferentie tusschen den koning, den hertog van *Broglio* en den graaf *Roy*, heeft de eerste adjudant van den hertog van *Orleans*, de generaal *Baudrand*, last gekregen, om zich met eene bijzondere zending naar *Londen* te begeven.

— De toestand van *Lyon* moet voortdurend vrij bedenkelijk zijn. Men zegt dat een der ministers gisteren in de kamer van gedeputeerden heeft te kennen gegeven, dat men de wet op den staat van beleg wenschte te hebben aangenomen, om het herstel der rust met nadruk door te zetten.

— Heden (27 Februarij) waren de fondsen genoteerd: de 5 pCt. kont. 104,20; op tijd 104,30; de 3 pCt. kont. 78,35; op tijd 78,45; Nap. renten 89,10 kont.; Sp. perpet. 66¼ kont.; 66½ op tijd.

NEDERLANDEN.

BRADA, den 2den Maart.

Met genoegen maken wij melding van de ons medegedeelde luistervolle feestviering, op den geboortedag van Z. K. H. Prins *Frederik der Nederlanden*, binnē de gemeente *Zevenbergen*, zoodaer het wapperen van vlaggen, het houden eener groote parade, door de aldaar gekantonneerde Noord-Hollandsche schutterij, als door eene genoegeijke bijeenkomst der heeren officieren en voornaamste ingezetenen, des avonds in het lokaal van de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen, alwaar door den heer kapitein *Spanjaard* eene toepasselijke voordracht werd gehouden. Het feest van dien dag werd besloten met het afsteken van vuurwerken en een aanzienlijk Bal, hetwelk tot laat in den nacht duurde.

— Op het paleis te Brussel worden voorbereidselen gemaakt voor de komst van de koningin der Franschen, welke, met een aantal andere personen, tegen het eind der maand aldaar verwacht wordt. Men zegt dat er bij die gelegenheid luisterrijke feesten zullen gegeven worden. Door den oorlogs-minister in België is een tijdelijk comité voor de fortificaties, voor zoolang de tegenwoordige omstandigheden duren, daargesteld, en dijn daartoe benoemd, de kolonel *Willmar* als president, de luitenant-kolonel *de Puydt* en de majoor *Dessin*, als leden.

's GRAVENHAAG, den 1sten Maart.

In de zitting van de Tweede Kamer van heden is eene petitie van kastemakers te Amsterdam over de wet op het personeel, aan

de commissie verzonden, en zijn twee boekwerken aan de kamer aangeboden, welke in de boekerij zullen worden geplaatst. Daarna zijn de beraadslagingen aangevangen over de zeventien ontwerpen van wet tot wijziging van het Tweede Boek van het Burgerlijk wetboek, waaromtrent men reeds tot het IIde gekomen is. De 10 aangenomen ontwerpen zullen aan de eerste Kamer worden gezonden. Over slechts enkele hebben beraadslagingen plaats gehad. Allen zijn met eene groote meerderheid, en de meeste met bijna eenparige stemmen aangenomen. Het vervolg der beraadslagingen, over de de zeven laatste ontwerpen is op morgen bepaald. De zitting eenigen tijd geschorst zijnde, is over half 3 ure wederom hervat in tegenwoordigheid van Z. Exc. den minister van Buitenlandsche Zaken, die, namens den Koning, belast was eene staatkundige mededeeling te doen, welke Z. Exc. vooraf bij de Eerste Kamer reeds gegeven had. De Minister het woord opgevat hebbende heeft, het vervolg van den loop der onderhandelingen mededeeld sedert den 18 december. Z. Exc. ontwikkelde de voorstelling, die en van de zijde van Groot-Brittannië en Frankrijk en van onzen kant waren aangewend, om voorloopige schikkingen te treffen; deelde de nota's mede die omtrent de vrije Scheldevaart waren gewisseld, welke openstelling voor Fransche en Engelsche schepen, zoude plaats hebben, zoodra men onze handelaartuigen en de verdedigers der citadel aan het vaderland zoude terug geven, en waarin werd betoogd, dat onze Regering, niettegenstaande de vijandelijke aanvallen, waaraan ons land was blootgesteld, geene andere represaille heeft zoeken te verkrijgen, dan het afwijzen der schepen, die zij herwaarts rigtten, terwijl de schepen intusschen, die stranden, steeds gastvrijheid bij ons hebben genoten. Gekomen tot de bekende nota uit Londen, van den 14 Februarij, verklaarde de minister, dat de Regering deze beschouwde als van geschiedkundigen aard, en als strekkende noch om de onderhandelingen te bevorderen, noch om die te doen teruggaan. Ter beantwoording daarvan is eene eene memorie aan de mogendheden door onze Regering gezonden, waarbij wordt aangetoond, dat men het bijna in alle opzichten eens was, om eene voorloopige schikking met de mogendheden te sluiten, dat de Regering ten vijfden male den nieuwen weg der onderhandelingen, dien de mogendheden haar voorgeschreven, had gevolgd, dat echter de gedane voorstellen van Engeland en Frankrijk alles ten voordeele van België, niets ten behoeve van Nederland bestoten, en in een woord, dat alles strekte om de loyale staatkunde onzes bestuurs aan te wijzen, die de geheele verantwoordelijkheid daarvan dan ook wel op zich wil laten berusten, en met bedaardheid het gevolg daarvan afwachte.

Na de voorlezing dazer nota, kondigde de minister aan, dat de koning aan den herhaalden wensch van den heer van Zuylen van Nyevelt voldoende, om naar het vaderland terug te keeren, hem, onder dankbetuiging voor zijnen ijver en bewezene diensten, tot minister van staat verheven en terug ontboden heeft. Zr. Mjs. voornemen is, om zoodra mogelijk een gezantschap naar Engeland af te vaardigen; ter vervulling eener bijzondere zending, strekkende om door eene voorloopige overeenkomst de betrekkingen met Frankrijk en Groot-Brittannië op den vorigen voet te herstellen en om dus doende op nieuwen weg te openen, langs welchen de koning, gezamenlijk met de vijf mogendheden, tot onderhandelingen over de eindelijke voorwaarden van scheiding tusschen Holland en België zal kunnen geraken. De aard der voor dat gezantschap bestemde voorschriften geeft, zeide de minister, grond om te vertrouwen, dat het oogmerk, hetwelk men bedoelt, zal bereikt worden, en de Regering hoopt dat de nadere berichten, die nog uit Londen worden te moeten geuen, haar zullen in staat stellen, deze voorgenome zending weldra te verwezenlijken.

De voorzitter bedankte den minister voor de gedane mededeeling. De heeren van Sijtzama, van Dam van Enck en Schimmelpenninck drongen op een comité generaal aan, ten einde, naar zij zeiden, de belangen, de verlangens en de behoeften der natie aan den minister mede te deelen, opdat Z. Exc. die den koning mogt onderwerpen. Na discussien deswege is besloten, maandag aanstaaende een comité generaal, in tegenwoordigheid van den minister van buitenlandsche zaken, te houden.

Uit de veranderingen in het ontwerp van wet op het brandhout blijkt, dat in de lijst der fabrieken, die vrijdom van accijns zullen genieten, nog zijn gevoegd de azijnmakerijen voor negen-tiende, de katoenspinnerijen en katoenverwerijen voor negen-tiende, de maaijmakerijen voor negen-tiende, wolkammerijen voor negen-tiende en zijdeverwerijen voor negen-tiende; de bierazijnmakerijen zijn uit de lijst weggelaten. De bepalingen der wet omtrent de plaatselijke opcenten op het brandhout, en tot instandhouding der plaatselijke verordeningen deswege, zijn ingetrokken. Daarentegen is ook, ter wijziging van het daarentrent voorgestelde, thans bepaald, dat de verschuldigdheid van den accijns zich niet zal uitstrekken tot het tusschen der bottenwijken, tot de in de voordragt der wet

opgenoemde steden en beslotene plaatsen, behorende, evenmin als tot andere verdere gemeenten; nullende aldaar, in plaats van gezegden accijns, worden geheven eene directe belasting op de haardsteden, in alles op den voet, waarop de belasting op het personeel naar den vierden grondslag geheven wordt, en tot het bedrag van vijf-en-twintig ten honderd van die belasting in hoofdsom; welke verhooging van haardstedengeld, mede onderworpen zal zijn aan de opcenten, zoo als op de belasting op het personeel worden geheven.

D U I T S C H L A N D.

FRANKFORT, den 27sten Februarij.

Eene particuliere correspondentie der *Augsburgsche Zeitung* vermeldt onder dagteeking van den 5den dezer de volgende bijzonderheden uit Konstantinopel:

Ibrahim-bassa is onverwacht, na eene korte verpozing, voortwaarts gerukt en heeft eerst bij Akschekir, of volgens andere bij Kutabia, halt gemaakt; men zegt dat zijne troepen tot in de omstreken van Smyrna hunne strooptogten voortzetten. De hoofdstad is alzoo ernstig bedreigd en de bevolking in verslagenheid, hoewel de vertegenwoordigers der Europeasche magten aan de Frankische kooplieden de geruststellende verzekering gaven, dat de Egyptenaars hopen nog niet verder zouden voortzetten. Dit in aanmerking nemende, zal waarschijnlijk deze voortwaartsche beweging geen andere beweegreden hebben, dan om de Porte door eene nog dreigender stelling, tot grootere toegevendheid te noodzaken. Dus wordt het vermoeden bevestigd dat *Mehamed Ali* zich niet met de itwilliging, door de Porte gedaan, zal te vrede handelen. Dat *Ibrahim* zijn doel zal bereiken is nagenoeg buiten twijfel, indien men de stemming des volks, de onmogelijkheid om door eigen middelen weerstand te bieden, en den uitslag dien de oorlog tot nu toe heeft gehad in aanmerking neemt. Intusschen zijn de legatien van Engeland, Frankrijk en Rusland ijverig in het belang der Porte werkzaam; men wil weten, dat de tijding der voortwaartsche beweging van het Egyptisch leger meerdere overeenstemming tusschen de vertegenwoordigers van Engeland en Frankrijk aan de eene, en dien van Rusland aan de andere zijde heeft ten gevolge gehad, en dat zij gezamenlijk eene zeer dreigende nota, naar het hoofdkwartier van *Ibrahim* hebben gezonden.

E N G E L A N D.

LONDEN, den 27sten Februarij.

Vrijdag geven Hunne Majesteiten op het paleis van St. James een prachtige maaltijd, waarop de graaf *Pozzo di Borgo* en de voornaamste leden van het corps diplomatiek genoodigd zijn.

Zondag heeft de graaf *Pozzo di Borgo* een lang gesprek met den hertog van *Wellington* gehad. Men gelooft, dat de Graaf aanstalten maakt om naar Parijs terug te keeren en tegen het einde der volgende week de reis zal aannemen.

De graaf *Mastuchewitz* zal ook Londen verlaten en in de aanstaaende maand naar Petersburg vertrekken. Men wil, dat hij in diplomatieke betrekkingen bij het Hof van Saxon zal treden.

De prins *de Talleyrand* heeft zich aan den voet bezeerd, zoodat hij eenige dagen zijne kamer moet houden.

De baron *van Zuylen van Nyevelt* heeft gisteren een bezoek bij lord *Palmerston* afgelegd.

Een ochtendblad verzekert, dat de staat der onderhandelingen over de nederlandsche zaken het ministerie in moeilijkheden zonder voorbeeld heeft gewikkeld, en dat de laatste pogingen, die het beproefd heeft, door de tegenwerking van andere mogendheden, niet het minste gevolg hebben gehad.

De *Baron*, gisteren met de hollandsche maal aangekomen, brengen geen nieuws. Men zeide, dat de koning der Nederlanden nog niet geantwoord had op de laatste nota van Frankrijk en Engeland.

Zondag namiddag hebben de ministers een kabinetraad gehouden. Daags te voren is er ook een kabinetraad van huize van graaf *Grey* vergaderd geweest.

Gisteren zijn ongeveer drie honderd leden van het Huis der Gemeenten op het ministerie van buitenlandsche zaken bijeengekomen, waar lord *Althorp* hen voorloopig bekend heeft gemaakt met eenige der plannen van Zijner Majesteits ministers.

De Kanselier van den Exchequer heeft in het Huis der Gemeenten zeer onverwacht tot den 12den Maart uitgesteld om verlof te vragen, tot het voordragen eener wet voor de algemeene vermindering der tienden.

De heer *Stanley* heeft verklaard dat voor het tegenwoordige de regering niet willeus was een maatregel voor te stellen tot invoering der armenwetten in Ierland.

De heer Stanley heeft verklaard dat voor het tegenwoordige de regering niet willeus was een maatregel voor te stellen tot invoering der armenwetten in Ierland. De heer *Grey* heeft in het Hoozerhuis gevraagd, of er aan de kaisers order gegeven was om meer krachtig den slavenhanden, die vreemde natien voeren, te weren, en heeft lord *Grey* hierop geantwoord, dat aan Frankrijk een tractaat over die zaak was voorgelegd, en hij binnen eenige dagen de ratificatie daarvan verwachtte als wanneer de bedoelde order uitgevaardigd zoude worden.

Onder de geruchten, die gisteren ter Beurs liepen, behoorde, dat het gouvernement het plan had eene aanzienlijke som op te nemen, ten einde eene schadevergoeding aan te bieden aan eigenaars van plantagien in de Westindien, voor het verlies, dat zij zouden lijden door de maatregelen om den slavenstand geheel af te schaffen. In het algemeen vond dit weinig geloof, hoewel het minister de fondeen 1 vierde pCt. heeft doen dalen.

De schade, door de laatste verandering, is buitengewoon groot, en men verwacht, dat de renten van Londen naar Dublin, de 5 pCt. zullen dalen. De renten op de 3 pCt. heeft men 80 pCt. gedaald, en de 5 pCt. geconsolideerden 87 1/2.

